

Yhdistetyt asiat C-254/94, C-255/94 ja C-269/94

**Fattoria autonoma tabacchi ym.
vastaan
Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste ym.**

(Tribunale amministrativo regionale del Lazio
esittämät ennakkoratkaisupyynnöt)

**Yhteinen markkinajärjestely — Raakatupakka — Neuvoston asetus (ETY)
N:o 2075/92 — Komission asetus (ETY) N:o 3477/92**

Julkisasiamies M. B. Elmerin 29 päivänä helmikuuta 1996 antama ratkaisuehdotus I - 4239

Yhteisöjen tuomioistuimen (viides jaosto) 12 päivänä syyskuuta 1996 antama tuomio I - 4272

Tuomion tiivistelmä

- 1. Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Raakatupakka — Asetuksessa (ETY) N:o 2075/92 säädetyn jalostuskiintiöjärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Kiintiöiden antaminen esijalostusyriyksille — Yritysten velvollisuus antaa tuottajille viljelytodistuksia — Tuottajille annettu mahdollisuus vaihtaa jalostusyriytystä, mistä voi aiheutua myönnettyjen kiintiöiden muuttaminen — Yhteensopivuus asetuksen (ETY) N:o 2075/92 kanssa — Suhteellisuusperiaate — Periaatetta ei ole loukattu (EY:n perustamissopimuksen 39 artikla; neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 ja 10 artikla; komission asetuksen (ETY) N:o 3477/92 3 artiklan 3 kohta, 9 ja 10 artikla)*

2. *Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Raakatupakka — Jalostuskiintiöjärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Viljelytodistukset — Tuottajat, joiden tuotanto on epätavallisen alhainen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi — Viljelytodistuksia annettaessa huomioon otettavien määrien määrittäminen — Kiintiövarantojen muodostaminen siten, että niiden laskeminen ja jakaminen tuottajien kesken perustuu kiinteään järjestelmään — Hyväksyttävyyden edellytys*
(Komission asetuksen (ETY) N:o 3477/92 9 artiklan 3 kohta)

3. *Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Raakatupakka — Jalostuskiintiöjärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Tuottajaryhmittymät, jotka itse ovat tupakantuottajia ja jotka esijalostavat tupakan omilla laitoksissaan — Sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka perusteella tuottajaryhmittymille ei voida antaa yhtä viljelytodistusta tai yhtä tuotantokiintiötä on yhteisön säännösten vastainen*
(Komission asetuksen (ETY) N:o 3477/92 2 artiklan kolmas luettelukohta ja 21 artikla)

4. *Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Raakatupakka — Jalostuskiintiöjärjestelmä — Kiintiöiden laskemista koskevat säännöt — Jalostusyritysten jakaminen erillisiin ryhmiin — Hyväksyttävyyden edellytys — Kiintiöiden jakaminen tuottajien kesken — Erilaisten tuotantokiintiöitä koskevien laskusääntöjen soveltaminen sen mukaan, mille jalostusyritykselle raakatupakkaa on toimitettu — Hyväksyttävyyden edellytys*
(Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 3 kohta; Komission asetuksen (ETY) N:o 3477/92 9 artiklan 1 kohta)

1. Vuosien 1993 ja 1994 raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3477/92 3 artiklan 3 kohdalla ja 9 sekä 10 artiklalla ei rikota raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetulla asetuksella (ETY) N:o 2075/92 säädettyjä periaatteita, sillä jalostusyrityksen velvollisuus antaa sellaisia viljelytodistuksia, joilla todistetaan tuottajan edellisten satovuosien aikana jalostusyritykselle toimittaman raakatupakan laatu ja määrä, vastaa yhteisön lainsäätäjän halua saattaa nämä tiedot kansallisten ja yhteisön viranomaisten saataville sellaisen tehokkaan ja avoimen menettelyn avulla, jonka tarkoituksena on estää vilpillinen toiminta, mutta joka tarjoaa

tuottajille mahdollisuuden vaihtaa jalostusyritystä eri satokausina ja näille yrityksille mahdollisuuden kääntyä eri tuottajien puoleen.

Tällä asetuksen (ETY) N:o 3477/92 10 artiklassa tuottajille annetulla mahdollisuudella tehdä viljelysopimuksia muun kuin viljelytodistuksen antaneen yrityksen kanssa pyritään EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan mukaisesti tupakantuottajien kohtuullisen elintason turvaamiseen ja sillä estetään se, että viljelijä joutuisi kyseisestä todistuksen antaneesta jalostusyrityksestä riippuvaiseen asemaan.

Edellä mainituilla asetuksen (ETY) N:o 3477/92 3 artiklan 3 kohdalla, 9 artiklalla ja 10 artiklalla ei rikota myöskään asetuksen (ETY) N:o 2075/92 10 artiklaa, sillä tässä säännöksessä tarkoitettulla kiintiöllä, jolla ilmaistaan enimmäismäärät jalostusyritysten tekemille viljelysopimuksille, tarkoitetaan kiintiötä, joka on annettu jalostusyritykselle viiteajanjakson aikana jalostettujen määrien perusteella ja johon on tarvittaessa tehty asetuksen (ETY) N:o 3477/92 10 artiklan 3 kohdan mukaisista sellaisista kiintiöiden siirroista aiheutuvat muutokset, jotka aiheutuvat kullekin tuottajalle kuuluvasta vapaudesta valita se yritys, jolle tuottaja haluaa toimittaa samaan lajikeryhmään kuuluvan tupakan.

Asetuksella (ETY) N:o 3477/92 käyttöön otettu viljelytodistuksia koskeva järjestelmä on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä sen avulla voidaan saavuttaa yhteisön lainsäätäjän asettamat tavoitteet ilman, että tästä aiheutuvat haitat olisivat tavoiteltavien päämäärien kannalta ilmeisen suhteettomia.

2. Vuosien 1993 ja 1994 raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä annettun asetuksen (ETY) N:o 3477/92 9 artiklan 3 kohdasta käy ilmi, että silloin kun tuottajan tuotanto on tietyn viljelytodistusten laatimisen perusteena olevan satovuoden aikana ollut

poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi epätavallisen alhainen, kyseisen jäsenvaltion on ensin jaettava tätä satovuotta koskeva lisäviitemäärä ja laskettava sitten täten oikaistun tuotannon keskiarvo viiteajanjaksolle. Tällä varauksella jäsenvaltioilla on merkittävä harkinnan vapaus, kun ne panevat täytäntöön mainittua säännöstä, ja tästä aiheutuu, että menettelyt, joissa muodostetaan etukäteen sellaisia kiintiövarantoja, jotka on laskettu eri tupakkalajikeryhmien tuotettujen määrien mukaan ja ottaen huomioon sen, että toiset lajikkeet ovat alttiimpia luonnonmullistuksille kuin toiset, ja joissa nämä kiintiöt jaetaan asianomaisille tuottajille siten, että jako ei välttämättä vastaa täsmällisesti tuottajalle aiheutunutta tappiota, ei voida pääsääntöisesti pitää asetuksen (ETY) N:o 3477/92 9 artiklan 3 kohdan vastaisina kuitenkin edellyttäen, että tällaisessa järjestelmässä noudatetaan objektiivisia arviointiperusteita.

3. Sellainen menettely, jonka mukaan jäsenvaltio antaa säännöksiä, joiden perusteella ei ole mahdollista antaa yhtä viljelytodistusta tai yhtä tuotantokiintiötä sellaisille tuottajaryhmittymille, joiden tavoitteena on jäsentensä harjoittaman tupakanviljelyn edistäminen ja suosiminen sekä samalla tupakan esijalostaminen omissa laitoksissaan, on vuosien 1993 ja 1994 raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä annettun asetuksen (ETY) N:o 3477/92 2 artiklan kolmannen luetelmakohdan ja 21 artiklan vastainen.

4. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 9 artiklan 3 kohtaa, jossa vahvistetaan jalostusyri-tyksille jaettavien jalostuskiintiöiden las-kemista koskevat säännöt, on tulkittava siten, että jalostusyrietykset voidaan jakaa seitsemään eri ryhmään, mutta tämän edellytyksenä on se, että jalostuskiintiö vahvistetaan niiden laskusääntöjen mukaan, joita sovelletaan siihen tässä säännöksessä mainituista kolmesta ryh-

mästä, johon kyseinen alaryhmä kuuluu. Tuottajiin voidaan vuosien 1993 ja 1994 raakatupakka-alan kiintiöjärjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3477/92 9 artiklan 1 kohdan perusteella soveltaa erilaisia tuotantokiintiöiden laskusääntöjä riip-puen siitä, mille jalostusyrietykselle ne ovat toimittaneet raakatupakkaa viiteajan-jakson aikana.